

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/115/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010911
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010911.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Michala Antalu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. septembra 2018 prejednal sťažnosť odsúdeného

D. M.,

nar. XX.XX.XXXX v M., V., trvale bytom Z. pod Y., P. č. XXX/X, prech. bytom X., L. č. XXX/X,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1Nt/27/2017 zo dňa 25. apríla 2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/112/2014 zo dňa 12.01.2015, právoplatným dňa 12.01.2015, bol D. M. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Tr.zák. na skutkovom základe, že dňa 7. apríla 2014 v čase o 22.06 hodine po tom, čo požil alkoholické nápoje a mal v dychu 1,69 mg/l alkoholu, viedol po ceste I/64 po ulici M. R. Štefánika v meste Nováky, okres Prievidza, osobné motorové vozidlo značky FIAT Scudo, evidenčné číslo PD-XXX EG. Bol za to odsúdený podľa § 214 ods. 2 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 24 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 32 mesiacov, tento trest bol uložený ako súhrnný k trestu Okresného súdu Michalovce sp.zn. 1T/56/2014 zo dňa 19.05.2014, právoplatnému dňa 19.05.2014. Zároveň bolo dňa 11.05.2016 vyslovené, že sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov vykoná s tým, že pre jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr.por. zamietnutý návrh odsúdeného D. M. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Ako dôvody konania uviedol, že nemá riadnu znalosť slovenského jazyka, nemohol správne pochopiť odborné súvislosti, bolo u neho porušené ustanovenie § 28 Tr.por. , pretože nemal v konaní tlmočníka. Zastupovala ho koncipientka obhajcu, pričom nevedel, že s takýmto postupom musí súhlasiť. Pochopil to tak , že rozhodnutie sp. zn. 1T/112/2014 bolo zrušené, nechápe ako mu potom mohol byť premenený trest. Až dodatočne mu bolo doručené rozhodnutie o započítaní skúšobných dôb. Žiada preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil, a sám obnovu konania povolil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

K vytýkaným chybám v sťažnosti odsúdeného uvádza senát nadriadeného súdu predovšetkým, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok je v Trestnom poriadku (§ 394 a nasl.) koncipovaná tak, aby bolo možné napraviť aj právoplatný rozsudok (odsudzujúci, ale aj oslobodzujúci) v dôsledku toho, že vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Obnova konania z dôvodov podľa § 394 ods. 1 Tr.por. sa teda týka nedostatkov skutkových zistení.

V konaní o návrhu o povolenie obnovy konania nie je súd oprávnený preskúmať otázky procesného charakteru, pretože na to nemá zákonný podklad. Eventuálne procesné pochybenia a pochybenia v uplatnenej právnej kvalifikácii môžu pri splnení podmienok uvedených v § 371 ods. 1 Tr.por. byť predmetom iného mimoriadneho opravného konania - dovolania.

Taktiež v konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať ani postup súdov v pôvodnom konaní, týkajúci sa vysporiadania sa zákonným spôsobom s vykonanými dôkazmi. Krajský súd nemôže ani skúmať správnosť vysporiadania sa pôvodne konajúcich súdov s rozpormi vo výpovediach svedkov, resp. v iných dôkazoch, ani zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia vo veci.

Hodnotenie spôsobilosti novo predkladaných skutočností alebo dôkazov sa má pohybovať v rovine pravdepodobnosti a podmienkou povolenia obnovy konania nie je absolútna istota, že novo tvrdené skutočnosti alebo dôkazy nepochybne povedú k skutkovým zisteniam odlišným od pôvodného konania. Pre povolenie obnovy konania postačuje určitý stupeň pravdepodobnosti. Účelom konania o povolenie obnovy konania nie je posudzovanie viny odsúdeného. V kontexte s judikatúrou Ústavného súdu SR si súd nemôže abstrahovať definitívne posudzovanie predkladaného dôkazu v kontexte dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní. Súd sa musí iba obmedziť na zisťovanie pravdepodobnosti, či by tento dôkaz v kontexte skutkových záverov ustálených na základe dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní, bol spôsobilý odôvodniť iné rozhodnutie o vine sťažovateľa. Aj v konaní o obnove konania je potrebné rešpektovať princíp „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Súd má v posúdení veci pristupovať nezaujatý, byť v zásade otvorený tomu, že predložený dôkaz môže potenciálne doterajšie rozhodnutie o vine zvrátiť (Nález Ústavného súdu SR III. ÚS/406/2014).

Po preskúmaní veci v kontexte s vyššie uvedenou judikatúrou Ústavného súdu SR k tvrdeniam odsúdeného o porušení ustanovenia § 28 Tr.por. je potrebné uviesť, že D. M. už na začiatku prípravného konania v prítomnosti svojho obhajcu pri výsluchu uviedol, že na Slovensku žije 17 rokov a tlmočníka nežiada, pretože slovenskému jazyku rozumie.

K námietkam odsúdeného ohľadom účasti koncipientky ním zvoleného obhajcu je potrebné uviesť, že odsúdený už pri voľbe svojho obhajcu v písomne mu udelenom splnomocnení (na čl. 11) vopred vyslovil súhlas, aby sa obhajca dal zastupovať inou oprávnenou osobou. Je však potrebné upresniť, že koncipientka obhajcu sa zúčastnila verejného zasadnutia o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe, pričom odsúdený jej účasť na tomto verejnom zasadnutí žiadnym spôsobom nenamietal, a dokonca sa vzdal opravného prostriedku voči rozhodnutiu o neosvedčení.

Napokon v súvislosti s vyššie uvedeným je potrebné uviesť, že návrh odsúdeného smeruje k obnove konania voči odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/112/2014, v ktorom trestnom konaní bol D. M. zastúpený ním zvoleným obhajcom /teda nie koncipientkou obhajcu/.

Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa nevedomosti odsúdeného o započítaní skúšobných dôb, senát krajského súdu uvádza, že D. M. bol v predmetnom trestnom konaní zastúpený ním zvoleným obhajcom, teda mu boli umožnené v uvedenom trestnom konaní práva na obhajobu v maximálne možnej miere. Na základe doručených mu odsudzujúcich rozhodnutí súdov však jednoznačne mohol mal vedomosť o tom, že mu plynie skúšobná doba. Rozhodnutie Okresného súdu Michalovce sp.zn. 1T/56/2014 zo dňa 19.5.2014 nadobudlo právoplatnosť v ten istý deň, z čoho vyplynulo, že D. M. sa na hlavnom pojednávaní zúčastnil, a zároveň sa vzdal riadneho opravného prostriedku, pričom nasledujúci trestný

čin (pre ktorý bol odsúdený Okresným súdom Prievidza sp.zn. 2T/39/2015), spáchal dňa 22.12.2014, teda v predmetnej skúšobnej dobe. Argumentácia o nevedomosti o plynutí skúšobnej doby preto zo strany odsúdeného neobstojí.

Vzhľadom k uvedenému nebola splnená ani jedna zo zákonných podmienok na povolenie obnovy konania, či už existencia dôkazov súdu skôr neznámych, ako aj skutočnosť, že by tieto dôkazy mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste vo veci.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.